

řízení vyvlastňovací platí obdobně zákon čís. 30 z roku 1878, jest v tomto širším pojmu zahrnut i onen užší dočasného vyvlastnění, i když zákon tento zábor výslovně nejmenuje vyvlastněním. Nepřijde tu na pojmenování, nýbrž na právní povahu a následky s tímto zábořem spojené a ty jsou nesporně práva vyvlastňovacího. Jak shora provedeno, jest zábor ten výronem práva § 365 obč. zák. a dlužno ho proto za dočasné vyvlastnění považovati a stejnému řízení jako úplné vyvlastnění podříditi co do vyšetření odškodnění.

Čís. 1769.

Povolení exekuce pro nárok, předpokládající plnění z ruky do ruky, nezávisí na tom, by bylo prokázáno, že vzájemné plnění bylo již uskutečněno nebo zajištěno. Okolnost ta přichází v úvahu teprve při výkonu exekuce, pokud se týče při vyřízení návrhu podle § 42 čís. 4 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. července 1922, R I 792/22.)

Na základě rozsudku, jímž byl žalovaný uznán povinným, zaplatiti eráru 9.000 K proti vydání devíti tisícikorunových bankovek, určitě označených, vedl erár exekuci, přiloživ potvrzení o zabavení oněch devíti bankovek s tím, by bylo dlužníku vydáno, zaplatí-li vymáhanou pohledávku. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. — **Důvody:** Dle § 8 ex. ř. povolení exekuce pro nárok, jež má dlužník splniti proti vzájemnému plnění z ruky do ruky, není sice závislým na průkazu, že vzájemné plnění bylo již uskutečněno, nebo zajištěno; musít býti věřiteli vzájemné plnění ponecháno až do dlužníkovy plnění. Avšak v tomto případě má dlužník dle exekučního titulu plniti pouze tehdy, vydá-li mu vymáhající věřitel 9 tisícikorunových bankovek. Tím, že připojil k návrhu pouze potvrzení o zabavení bankovek, nevyhověl erár své povinnosti, ježto z potvrzení nevyplývá, že bankovky byly zabaveny dlužníku, nýbrž poštovnímu úřadu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Práveu vytýkáno v dovolacím rekursu, že usnesení soudu rekursního odporuje jasnému doslovu § 8 ex. ř., dle něhož **povolení exekuce pro nárok, jež má povinný splniti jen proti tomu, že mu bude poskytnuto vzájemné plnění z ruky do ruky, nezávisí na tom, že bylo prokázáno, že vzájemné plnění bylo již vykonáno nebo že jeho splnění alespoň jest zajištěno.** Proti **povolení exekuce, navrhované v tomto případě, nebylo tedy překážky; veškeré otázky, nadhozené v rekursu povinné a v usnesení rekursního soudu, přijdou v úvahu teprve při výkonu povolené exekuce (§ 25 odstavec druhý ex. ř.), po případě kdyby snad povinná navrhla odklad exekuce dle § 42 čís. 4 ex. ř., při rozhodování o tomto návrhu.**